

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike — Inserati do 80 peti vrst a Din 2, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3, večji inserati peti vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inserati davek posebej — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101.
Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Posledice angleške intervencije:

Pred skorajšnjo rešitvijo španskega problema

Italija bo opustila nadaljnje podpiranje generala Franca, umaknila svoje prostovoljce iz Španije in se pridružila akciji Francije in Anglije za izolacijo španskega konflikta

London, 9. febr. br. Včerajšnje Edenove izjave v spodnji zbornici in energični ukrepi vlade zaradi napadov na trgovske ladje v španskih vodah, so izzvali v vsem angleškem tisku živahno odobravanje. Listi zlasti podčrtavajo odločen ton note, ki je bila izročena generalu Francu, in smatrajo, da sedaj ni več nobenega dvoma, kdo je odgovoren za gusarske napade. Splošno odobravanje žanje izjave angleške vlade, da bo zaplenila špansko nacionalno premoženje, če general Franco ne bo prostovoljno izplačal odškodnine ne samo za potopljene ladje in tovor, nego tudi za svoje ubitih in ranjenih mornarjev, kakor tudi odškodnino paroplovnim družbam. »Times« še posebej poudarja, da je to zadnji opomin in da Anglija odsele ne bo več trpela nikakega izzivanja, marveč bo takoj odgovorila z najstrožjimi represalijami, ker je čvrsto odločena, zagotoviti varnost plovbe in v zapadnem delu Sredozemskega morja. To se bo zgodilo za vsako ceno tem prejšnjim, ker bosta na enak način postopali tudi Francija in Italija, ki sta se odredili potrebne ukrepe. »Daily Telegraph« piše, da bo general Franco dobro storil, če bo iz tega koraka angleške vlade izvajal posledice in se izogibal nadaljnjim incidentom, ker bo sicer izgubil še ono malo simpatij, ki jih je doslej še užival v gotovih angleških krogih. General Franco se ne sme več zanašati na podporo Italije, ki je sedaj docela solidarna z Anglijo.

Pariški komentarji

Pariz, 9. febr. br. Pariški tisk ugotavlja z zadovoljstvom, da je angleška vlada

končno pokazala odločno voljo napraviti konec neprestanemu izzivanju generala Franca. Oficiozni »Petit Parisien«, ki velja za glasilo zunanjega ministra, piše, da je Francova vojna mornarica, ki je namerala blokirati obalo Katalonije, sedaj sama blokirana in obsojena na neprostovoljni pošten. Sedaj bo smela operirati samo v omejenem obsegu teritorialnih voda nacionalne Španije. Listi pripisujejo največji pomen naglemu pristanku Italije na vse angleške predloge in sodijo po informacijah iz Londona, da je Italija sedaj pripravljena sporazumeti se z Anglijo in Francijo o celotnem španskem vprašanju. Angleški poslanik v Parizu sir Eric Phipps je o predlogih Italije, ki jih je sporočil Edenu italijanski poslanik Grandi, obvestil zunanjega ministra Delbosa. Italija je sedaj pripravljena umakniti svojih 40.000 prostovoljcev, kolikor jih je po uradnem priznanju italijanske vlade v Španiji, če pristane Francija in Anglija na to, da se generalu Francu prizna značaj vojskovočelje se stranke, s čimer bi bil njegov položaj v mednarodnem pogledu izenačen s položajem republikanske vlade in bi se mu omogočila večja akcijska svoboda tudi na morju, kjer je sedaj docela blokirana. List poudarja na koncu, da se vedno bolj jasno kaže, da po 18 mesecih državljanske vojne v Španiji nihče nima nobenih koristi, ter da spori zaradi Španije je ogrožajo mir v Evropi. Sedaj prihaja končno spoznanje, da je najbolje, če se španske zadeve prepušče Špancem samim, da jih urede po svoji volji. To spoznanje, ki se kaže vedno bolj tudi v mednarodni politiki, zbujajo upanje, da bo španski problem končno rešen.

Italija se približuje Franciji in Angliji

LONDON, 9. febr. br. Poleg španskega vprašanja angleški tisk zelo obširno razpravlja o pričakovanih pogajanjih z Italijo. Kakor poroča »Daily Telegraph«, so razgovori, ki sta jih imela pretekli petek Eden in Grandi, že rodili znatne uspehe, ki dopuščajo najboljše izgleda. Italija je v vprašanju Španije docela spremenila svoje stališče. To se je pokazalo že v tem, da je brez oklevanja pristala na vse angleške predloge glede poostrojitve kontrole, razen tega pa je Grandi v imenu italijanske vlade sporočil, da je Italija pripravljena umakniti iz Španije vse svoje prostovoljce. Te informacije potrjuje tudi »Daily Mail«, ki dodaja, da je prihodnji teden pričakovati zelo važna pogajanja med Londonom in Rimom ter Parizom. Italija je ne le ukinila svojo protiangleško propagando po radiju, nego tudi v vseh drugih stvareh kaže največjo pripravljenost za sporazum.

Malorca blokirana

London, 9. febr. o. »Daily Herald« poroča, da so angleški in francoski rušili sedaj docela obkrožili Malorco. Angleške in francoske mornariške oblasti se nadejajo, da bodo na ta način onemogočili vsi napadi španskih nacionalističnih podmornic in letal na trgovske ladje v zapadnem delu Sredozemskega morja.

Žrtve letalskih napadov na Barcelono

Barcelona, 9. febr. w. Barcelonski župan je novinarjem podal daljšo izjavo o dose-

danjih letalskih napadih na Barcelono. Prvi napad je bil izvršen 13. februarja 1937. Od takrat dalje je doživela Barcelona še 23 letalskih napadov. Kako strahne so posledice, dokazuje dejstvo, da je bilo pri tem vrženih na mesto 528 bomb, od katerih je bilo 998 ljudi ubitih, 2469 ranjenih, 863 hiš pa delno ali popolnoma porušeni. Škoda, ki je povzročila to bombardiranje, se ne da niti približno oceniti. Najbolj žalostno je dejstvo, da je bilo pri tem ubitih največ žensk in otrok.

Van Sitart — šef angleške propagande

LONDON, 9. febr. g. Sir Robert Vansitart, ki je bil nedavno imenovan za diplomatskega svetovaleca angleške vlade, je dobil sedaj še novo funkcijo. Imenovan je za predsednika novo osnovanega odbora za koordinacijo angleške propagande. V svoji novi funkciji je odgovoren zunanjemu ministru in ostane še nadalje državni podtajnik zunanjega ministrstva. Angleška poročevalska služba bo popolnoma reorganizirana. Glavna naloga Vansitarta bo pobijanje tuje Angliji neprijetne propagande po radiju in tisku. Niemu so podrejani dosedanj propagandni odbor vlade, svet za kulturne odnose z inozemstvom, Zveza za tujski promet in vse angleške radijske postaje. Tudi angleški tiskovni atašeji bodo odslej podrejeni Vansitartu. Doslej se atašeji niso smeli baviti s propagando, odslej pa bo to njihova glavna naloga.

Angleški kraljevski par obišče Francijo

Prvi uradni obisk v inozemstvu bo velika manifestacija francosko-angleškega zavezništva

LONDON, 9. febr. br. Danes se je izvedelo da bo angleški kraljevski par v kratkem uradno obiskal Francijo. Vest o bližnjem obisku angleških suverenov v Franciji je v vsej Angliji bila sprejeta z velikim veseljem. Dejstvo, da angleška suverena odhajata na prvi obisk v Francijo, dokazuje, da ima to potovanje izreden političen pomen. Ta dogodek bo sijajna manifestacija zvestobe dveh zavezniških držav, ki vodita isto politiko miru. Vest so kar najbolj skrivali in je zato v parlamentarnih krogih vplivala kot prava senzacija. Nekateri poslanci poudarjajo, da je to potovanje dokaz, da se Anglija in Francija borita za iste demokratske ideale, ker je samo na ta način mogoče ohraniti mir v svetu.

PARIZ, 9. febr. V vsej Franciji so z velikim navdušenjem sprejeli vest, da bosta angleški kralj in kraljica kmalu uradno obiskala Francijo. Povsod poudarjajo, da je ta obisk zelo velikega pomena in da je tudi dokaz prisrčnih odnosov med Francijo in Anglijo.

Odpravnik poslov sovjetskega poslaništva v Bukarešti izginil

Domnevajo, da se ga ugrabili agenti GPU

BUKAREŠTA, 9. februarja. AA. Zunanje ministrstvo objavlja: Prvi tajnik sovjetskega poslaništva Kukuljev in zastopnik agencije Tas Bodrov sta 7. februarja ob 18. uri prišla v zunanje ministrstvo in tam sporočila, da je odpravnik poslov sovjetskega poslaništva Butenko skrivnostno izginil dne 6. februarja zvečer iz svojega zasebnega stanovanja v ulici Mirea št. 12, kamor ga je pripeljal šofer sovjetskega poslaništva. Ker naslednji dan Butenko ves dan ni prišel v poslaništvo, sta Kukuljev in Bodrov odšli na njegovo stanovanje, kjer ga pa nista več našli. Kukuljev in Bodrov sta povedala v zunanjem ministrstvu svoje domneve, in te domneve je zunanje ministrstvo takoj sporočilo državnemu tožilstvu, ki je s sodnimi in policijskimi oblastmi takoj uvedel preiskavo. Preiskava, ki traja že dva dni, se nadaljuje. Izid preiskave bo objavljen čim bodo znane podrobnosti.

Bukarešta, 9. febr. Policija zelo skrbno preiskuje podrobnosti o Butenku, odpravniku poslov v Bukarešti, ki je nedavno izginil. Ugotovili so, da kapije krvi na stopnicah niso bile slovesne. Domnevajo, da so Butenka napadli in nato nasilno odvedli v kraj, ki ga policija še ni mogla najti. Rumunska policija je brzojavno zaprosila sovjetsko policijo, da naj tudi ona sodeluje pri preiskavi.

Nova japonska ofenziva

Ogromne izgube na obeh straneh

London, 9. febr. AA. Reuterjev dopisnik poroča iz Šanghaja: Po tromesečnem odmoru se je včeraj začela nova japonska ofenziva v severni Kitajski. Kakor poročajo iz južnega Hopeja, se tam razvija krvava bitka. Japonci napredujejo ob železniški progi in ob cestah, ki vodijo iz Pejninga proti Hankovu in še dalje proti vzhodu. Ob železniški progi zbirajo Japonci številne čete in njihove predhodnice prodirajo postopoma ob progi. Kitajske čete se močno branijo, posebno pa ob cesti, ki vodi iz Kamenga, 50 milj severovzhodno od Šantunga. Japonci trdijo, da so zavzeli mesto Namlo. Kitajci pa poročajo, da so zopet zavzeli Sunkijang, ki je 22 milj jugovzhodno od Šanghaja. Sunkijang so zavzele kitajske gverilske čete, ki so nenačrtno napadle japonsko posadko.

Japonsko vojno ministrstvo je objavilo, da so dosedaj Japonci imeli 20.000 mrtvih, strokovnjaki pa pravijo, da so Japonci dosedaj izgubili 50.000 moč, 150.000 pa še bilo ranjenih. Kitajske izgube so štirikrat večje iz

tudi odstotek umrljivosti je mnogo večji, ker Kitajci nimajo primerno organizirane zdravniške službe. Dosedanji potek vojne je pokazal: 1. Ogromen materialni moštva ne more vzdržati v borbi z sodobno tehniko; 2. Kitajci bi morali imeti mnogo boljše oficirje; 3. Orožje in njegova uporaba pri obeh nasprotnikih, bi se morala izenačiti.

Japonski cesar obolel

Tokio, 9. februarja. Dvorni zdravnik je priporočil japonskemu cesarju odmor za nekaj dni. Cesar se je zadnje dni namreč močno prehladil.

n a r o č a j t e
Čitajte in širite
»Slovenski Narod«!

Politični obzornik

„Hujše od odkritega odpada...“

V »Časopis, reviji Leonove družbe, je objavil Franc Tersegav razpravo, naslovljeno »Religiozna zmeda in stiska sodobnega sveta«. V tej razpravi se nahajajo tudi ti-le značilni odstavki: »To je gotovo, da smo vsi krivi in skrivni, objektivno seveda, da sta racionalizem mišljenja in nesocialni liberalizem političnega zadržanja tako globoko razjedla naše praktično krščanstvo, da smo duhovno ohromeli, da svoje vere nismo dejno živeli in je ne živimo ne v sebi ne v odnosu do drugih tako celotno, kakor to zahtevajo potrebe časa, da zato radi bežimo pred novimi vstajajočimi vprašanji življenja in dozdevne rešitve ali pa jih pod pretezo, da resnico že poznamo in imamo, sploh prezremo, in da smo sami veliko doprinesli k temu, da smo javno brez prave moči in pogrešamo plodovitih pobud za razvoj in usmeritev bodočih velikih stvari, ki čakajo človeštvo. Če se vmišlim v vse sodobne katoliške mislece, naj bodo filozofi-bogoslovci ali umetniški geniji in vidci, vsi povedo eno, da je v nas samih zlo in slabost, da so zunanji nasprotniki in nasprotstva le posledica naše ohladelosti, odvrtenosti in pomešanjenega pakrščanstva, ki je skoro hujše od odkritega odpadca, in da odrešenje ne more priti od drugih, kakor od znotraj, iz naših src in volje, iz integralnega izpreobrnjenja naše duše. Integralno katoliško krščanstvo — če naj rabim ta sveže skovani izraz — mora izvajati svojo zmago najprej in predvsem v svetli osebniosti, v povratku k evangeljskemu mišljenju in delovanju v duhu brezmejnje ljubezni, in brezobzirni borbi zoper malike sodobne družbe, katerim smo sami postavili oltarje v svojem srcu in ki jih danes majo in razbija neizprosno pravična usoda, ne meneč se za to, kdo opraviča to delo in kako, da se le vse privede ad absurdum...«

„Obzorov“ svetel moment

Par let sem je »Obzor« dan za dnevom godil eno pesem, da je treba najprej in predvsem rešiti politična vprašanja, v prvi vrsti seveda hrvatsko vprašanje, potem šele vsa druga gospodarska, socialna in kulturna vprašanja, češ da se bodo potem po ugodni rešitvi političnih vprašanj z lahkoto dala rešiti vsa druga, četudi še tako težka in kočljiva vprašanja. Te dni pa je imel »Obzor«, kar je pri njem redkost, en svetli moment, v svojem članku je namreč napisal: »Bilo bi v dobro pojmovanem interesu državne skupnosti, da bi se pričelo s politiko široke gospodarske in finančne decentralizacije, iz katere edino more na tem polju vznikniti potrebna ravnopravnost. To bi bilo tem bolj potrebno, ker gotovo vsak dan čujemo, da se hoče uveljaviti popolna ravnopravnost in da se na tem že dela. Naj torej dela potrdijo besede. To se da brzo in lahko izvesti. To je tudi edina pot, s katero se lahko potrdi dobra volja, da pridemo iz sedanjega zapleta nasprotstev in da se dokaže, da se hoče pravilno rešiti vsa aktualna vprašanja.« — Zdi se torej, da tudi družbo okrog »Obzora« polagoma srečava pamet.

Spori v nemških vrstah

Vodja vojvodinskih in sremskih Švabov je narodni poslanec dr. Stefan Kraft, ki je tudi predsednik nemškega »Kulturbund«. Dlje časa pa se proti njemu bori dokaj močna opozicija, ki mu očita, da svoj položaj izkorišča v svoje samopasne namene. Dasi se težavno, vendar je doslej dr. Kraftu še vedno uspelo, da se je obranil napadov opozicije. Lani se mu je to posrečilo samo na ta način, da je svačano obljubil, da bo odločil vsa vodska mesta, ki jih zavzema že dolga leta v nemški zadrudni organizaciji, in da se bo odslej bavil izključno samo s politiko. Toda ko se je tako odzidal nadležne opozicije, je na svojo dano obljubo čisto pozabil. Na njo pa niso pozabili njegovi nasprotniki. Njim pa se je na veliko presenečenje švabske javnosti pridružil tudi bivši poslanec dr. Hans Moser iz Zemuna, ki je veljal za osebnega prijatelja dr. Krafta. Dr. Moser je te dni objavil v novosadskem »Deutsches Volksblatt« na dr. Krafta odprto pismo, v katerem ga spominja na svojačeno dano obljubo in ga poziva, naj v smislu te obljube odloži svoja mesta v gotovih nemških zadrudnih organizacijah. Na ta poziv, ki ga je podpisalo še 12 drugih švabskih pravnikov, dr. Kraft do sedaj še ni odgovoril, pač pa je sklical sejo vodstva Kulturbunda. — V nemških vrstah v Vojvodini, kjer je bil dolga leta neomejen gospodar dr. Kraft, se pojavljajo zadnja leta velika nesoglasja. V ostri opoziciji proti dr. Kraftu so bili doslej predvsem nacisti. Zeh se je Kraft jedva obranil. Ali bo to mogoče sedaj, ko je stopil na čelo opozicije mož velikega ugleda, dr. He Moser?

Borzna poročila.

Curlh, 9. feb. Beograd 10, Pariz 14.18, London 21.6075, Newyork 431.125, Brusel 73.16, Milan 22.69, Amsterdam 240.95, Berlin 173.95, Dunaj 80.50, Praga 15.17, Varšava 82, Bukarešta 3.25.

Konkordat odpravljen

Uradna zagotovila vlade arhijerejskemu saboru pravoslavne cerkve

BEograd, 9. febr. r. Včerajšnja številka »Glasnika srbske pravoslavne cerkve« objavlja v zvezi z zasедanjem arhijerejskega sabora in razpravo o konkordatu obširno deklaracijo, v kateri objavlja vsa doslej dana zagotovila vlade, da je konkordat, ki ga je narodna skupščina sicer že odobrila, definitivno odstavljena. Vsega reda. Deklaracija navaja izjavo predsednika vlade z dne 27. oktobra l. l. ki jo je dal ob zaključku konkordatske razprave v skupščini, nadalje razpis notranjega ministra banskim upravam, v katerem jih obvešča o tem, da je konkordat pokopan, izjavo notranjega ministra v finančnem odboru v istem smislu in končno pismo, ki ga je poslal predsednik vlade arhijerejskemu saboru dne 1. februarja t. l., v katerem izjavlja:

1) da ta in tak konkordat z Vatikanom ne bo več predložen narodnemu predstavništvu v zakonitve, in 2) da bo kr. vlada pri vsakem bodočem urejanju svojih odnosov z Vatikanom in pri ureditvi položaja rimsko-katoliške cerkve v kraljevini Jugoslaviji v polni meri spoštovala in izvajala po državni ustavi zajamčeno načelo o enakopravnosti vseh veroizpovedi, ki so v naši državi po zakonu priznane.

Konkordatska amnestija

Beograd, 8. febr. p. Kraljevsko nameštvo je danes podpisalo ukaz, s katerim je bila odrejena obča amnestija v naslednjih mejah: za kazenska dejanja, ki so jih zakrivilo duhovne in posvetne osebe od 1. januarja 1937, do dneva tega ukaza zaradi predložitve zakonskega načrta o konkordatu z dne 25. julija 1935 narodnemu predstavništvu. Amnestija velja ne glede na to, ali je bil postopek uveden, ali je že v teku in ne glede na to, ali je bila sodba že izrečena pravnoveljavno ali ne. Če postopek še ni bil uveden, naj se ne uvede.

Pravosodni minister bo odločal v vseh spornih vprašanjih, če se pojavijo dvomi, kako naj se izvrši ta ukaz.

Oče Nj. Vis. kneginje Olge umrl

Nj. Vis. knez namestnik odpotoval v Atene

Atene, 9. febr. AA. Atenska agencija poroča: Princ Nikola je včeraj umrl. Ob njegovi smrti so bili zbrani njegova soproga Nj. Vis. princeza Helena, s hčerko Nj. Vis. jugoslovensko kneginjo Olgo. Nj. Vel. kralj Jurij in vsi člani kraljevske družine, ki so sedaj v Atenah. Smrt princeze Nikole je izvala veliko žalost med narodom, ker je bil princ med ljudstvom zelo priljubljen. Vsa javna in zasebna poslopja so izobesila črne zastave. Neprestano prihajajo izjave sožalja v kraljevi dvor. Dan pogreba še ni določen. Danes pride v Atene kentaka vojvodinje in grofica Teering-Götenbach hčerki pokojnega princeze Nikole s svojima soprogoma. Tekom današnjega dne pride tudi Nj. Vis. jugoslovenski knez namestnik Pavle.

Beograd, 9. febr. AA. O priliki smrti Nj. Vis. grškega in danskega princeze Nikole, očeta Nj. Vis. kneginje Olge, je Nj. Vis. knez namestnik Pavle odpotoval enoči v Atene. Z istim dvornim vlakom sta odpotovala v Atene tudi Nj. Vis. vojvoda in vojvodinja Kentaka. Na postaji so se poslovili od njih oboje ostala kraljevska namestnika dr. Stanković in dr. Perović, predsednik vlade dr. Milan Stojadinović, tukajšnji angleški in grški poslanik ter civilna in vojaška hiša Nj. Vel. kralja.

Grški finančni minister umrl

ATENE, 9. febr. Grški finančni minister Redijavis, ki je bil dolgo bolan, je snoči umrl.

Junaštvo ruskih polarnih raziskovalcev

Pariz, 9. febr. Havas poroča iz Moskve: Ladja za hidrografske poudčevanje »Murmanske«, ki so jo poslali na pomoč Papaninovi ekspediciji, je včeraj sporočila po radiju, da je ledu južno od otoka Jamajen blokirala in da zalaj plove proti jugu. Z druge strani pa se doznava, da je bil ledenolomec »Tajmir«, ki se nahaja zdaj na pol poti med Murmanskom in otokom Jamajenom, prisiljen, da plove počesneje zaradi slabega vremena. Javljajo tudi, da je ledenolomec »Murmanske«, na katerem sta tudi dve letali, krenil včeraj iz Murmanska na otok Jamajen. Ledena plošča s Papaninovo skupino, pa plove dalje proti jugu. Papanin je pripravila, da prestopi na drugo ploščo in da nadaljuje s svojim znanstvenim raziskovanjem.

Lepa počastitev Franje Tavčarjeve

Mogočna in priručna manifestacija napredne javnosti

Poleg številnih priznanj za svoje narodno delo, je med drugimi gospo Franjo Tavčarjevo za njeno 70letnico počastil tudi glavni upravni odbor Kola jugoslovenskih sester. 5. januarja jo je na svoji seji soglasno izvolil za svojo častno članico ter se tako oddolžil svoji ustanoviteljici in prvi dolgoletni predsednici. V dokaz te počastitve je kolo jugoslovenskih sester včeraj izročilo jubilatki umetniško izdelano diplomu, delo slikarja prof. Saše Santla. Diploma, slikana na pergament, simbolizira darežljivost ge. Tavčarjeve: Slovenka v narodni noši obdarja siromake. Okrog kompozicije so komponirani narodni ornamenti, zgoraj jubilejni letnici 1868 — 1938, spodaj pa s krasnimi črkami pisano posvetilo. S to umetniško diplomom je Kolo jugoslovenskih sester primerno poudarilo zasluge jubilatke za društvo, posebno pa še njeno znano skrb za najbednejše siromake.

Ljubljana, 9. februarja. Svojnica počastitev jubilatke Franje Tavčarjeve v veliki dvorani Kazine je bila mogočna in priručna manifestacija, s katero je napredna javnost izrekla Franji Tavčarjevi svoje spoštovanje in zahvalo za njeno dolgoletno požrtvovalno in uspešno javno delovanje.

Dvorana je bila že pred 20. uro polna. Gospodične in gospe so prišle v narodnih nošah in naredile špalir od vhoda do odra. Take množice čestilcev še ni bilo v dvorani Kazine. Pri vstopu so gospe pripravljalega odbora pripravile spominke liste, v katere se je vpisalo več sto posameznikov in več sto zastopnikov organizacij, zavodov in ustanov.

Ob pol 21 uri je jubilatka vstopila v dvorano. Že pri vstopu so jo pozdravili z navdušenimi klici in ji izročili šopek nageljnov. Skozi špalir krasnih narodnih noš so slavljenko vodile do častnih sedežev pod odrom gospe Krofotova, gospe Majaronova, gospe Pirkmajerjeva in gospe Pucova, vse v narodnih nošah. Čestilci in čestilke so pozdravljali jubilatko s klici: Zivela Franja Tavčarjeva! Zivelo narodno žensstvo! Jubilatka je sedla v krog svojih sinov in sinah dr. Iva z gospo Nastjo, direktorja Anta z gospo Hermino in dr. Igorja z gospo dr. Ančo Sin inž. Franek se počastitve ni mogel udeležiti. Na svoji strani je jubilatka imela gospe generala Dodiča, na levi pa gospe dr. Ravniharjevo. Ob strani Franje Tavčarjevi izročili ob prihodu krasne šopke.

S slavnostnim govorom je slavlje otvorila gospa Aida dr. Lebarjeva v imenu slovenskega žensstva. Z izbranimi besedami je opisala plodno in pomembno javno delovanje Franje Tavčarjeve, ki ji je usoda dodelila častno poslanstvo, da je postala v dobi našega preporoda in v dobi osvobodjenja voditeljica naprednega žensstva. V najtežjih trenutkih je bodrila narod in mu pomagala. Blagopokojni Viteški kralj Aleksander I. Zedinitelj je jubilatko nad vse spoštoval in ob mnogih prilikah ji je izkazal svojo naklonjenost. Z vzklikom, naj ostane še dolgo voditeljica naprednega žensstva, je govorila čestitka jubilatki. Gospa Franja Tavčarjeva se ji je ginjema zahvalila in jo poljubila.

V imenu ljubljanske občine je Franjo Tavčarjevo čestital podžupan dr. Vladimir Ravnihar, omenjajoč zasluge Franje Tavčarjeve, zaradi katerih ji je mestna občina pred 10 leti podelila častno meščanstvo. Franja Tavčarjeva je edina žena, ki je dobila to visoko odlikovanje ljubljanske mestne občine. Gospa dr. Ravniharjeva je slavljenki izročila krasen šopek z belo-zelenimi trakom.

Kot zastopnica glavnega odbora društva »Knežinja Zorka« iz Beograda je jubilatki čestitala gospa Mirkovičeva. V svojem govoru je podčrtala, da je bila Franja Tavčarjeva prva slovenska žena, ki je navezala tesne in priručne stike s srbskimi ženami.

— Seveda! »Mars!« Kakor vidite, vem vse in zato bi bilo zaman vse vaše prizadevanje, če bi hoteli prikriti resnico.

— Cez nekaj, približno čez deset dni, — je odgovoril krčmar tiho, drhteč od strahu in groze nad izdano tajno, o kateri so doslej gotovo mislili tudi vsi udeleženci, da je nihče ne more odkriti.

— Dobro. Zdaj pa drugo vprašanje: Kje jo bodo pričakovali?

— Tega ne vem, — zares ne, — se je branil Benett.

— Pri Gori neviht —, je Benett bolj vzdihnili nego odgovoril.

— Na otočku Vetrov ali pa... —

— Ta je blizu Gore neviht seveda. Ali pa?

— V zalivu Morske device.

— Dobrih pet milj južneje. Dobro — to se ujema s tem, kar mi je znano, — je pripomnil Lytton, čeprav ni vedel za nobeno teh preveč južno meje tihotapskih skrivališč, kamor so se mogle upati samo majhne ladje.

— Zdaj pa še tretje vprašanje: Ali bo vodil dela to pot sam Morley ali kdo drugi?

— Pravico nebo — vi torej veste vse? — je ostrmel Benett.

— Seveda — gre mi samo za protizkušnjo, poleg tega sem pa hotel videti, ali bi mogel za vas zastaviti besedo ali ne. Vem, da ste se zapletli v to zadevo samo po svoji neprevidnosti in da gre glavni dobiček v druge žepe, ne pa v vaše.

— Res je tako, gospod kapitan. In koliko strahu moram prestopiti za teh par dolarjev! Morley požre skoraj vse sam. To je nenasišeno, žrelo brez dna, kamor izgine vedno kup dolarjev brez sledu. Ne pusti si vzeti vodstva — sam se odpelje na morje, to je gotovo. Čaka samo na zadnje poročilo, — je odgovoril Benett to pot radevolje.

— Dobro, to je vse, kar sem hotel vedeti. Kot rečeno ni to zame nič novega, samo da zdaj vem, kdaj moja pot ne bo zaman. Zdaj pa še zadnje besedo. Pravčasno me boste morali obvestiti, kdaj prispe »Mars«. Kakor vidite, je vse izgubljeno. — Morleya ne morete rešiti, ker je pod nadzorstvom in če bi storil le en sumljiv korak, ga zgrabimo, obenem pa tudi druge.

Ves skrušen je Benett vzdihnili in se proseče ozrl na Lyttona.

Le-ta je znova povzel besedo.

— Upam, da me dobro razumete. Zato glejte, da Morley niti slutit ne bo, da se bliža konec njegovim lopovščinam. Vsaka svarilna beseda bi morda nekoliko pomagala njemu, gotovo bi pa neizmerno škodovala tistemu, ki bi jo izrekel. To dobro premislite, če bi vas morda kdo vprašal, ali naj stori kaj takega. O vas ne dvomim, da boste molčali o najinem pogovoru, ker vem, da ste daleč od vsakih stikov s tihotapci.

Vendar vam pa priporočam, da pregledate še iste noči, ko vam povedo, da je bil Morley prijel — še iste noči, nikakor pa ne prej, razumete? — svoje kleti, da-li ni morda prišlo tja brez vaše vednosti sumljivo blago. Lahko bi se namreč zgo-

dilo, da bi vas ta ali oni aretiranec označil za sokrivca. Saj veste, ljudje so hudobni in zmorni vsega, če gre za njihovo kožo. Nerač bi pa, da bi prišli brez pravega vzroka v kočljiv položaj.

Očka Benett ni več vzdihoval, bil je tako prestrašen, da si ni upal niti pogleda dvigniti od tal.

Kapitan je pa z dobrodušnim nasmehom zaključil pogovor: Upam, da ste prav razumeli moje besede in da vam bo ostala njihova vsebina dobro v spominu. Zdaj bi pa rad vedel, koliko sem dolžan za to izborni in vendar ne škodljiv pijajoč?

Benett je zajel cel ceno, ta čas si je pa še vedno brisal potno čelo. Lytton je mirno poravnal račun, potem je pa prijazno pozdravil krčmarja in odšel.

Benett je otožno zrl za odhajajočim.

— Je že tako, — je vzdihnili ves zbezan. — Rožice nam tu ne bodo več cvele in začetek konca naših dobrih kupčij je na pragu. Ta vražji Lytton! Baš njega je moral vrag prignati sem — tako krasno je bilo že vse urejeno — zdaj naj se pa naenkrat ločimo od toplega gnezdeca. To je res bridka usoda.

Ves zbezan je zmajal z glavo in odšel potožit svoje gorje svoji boljši polovici...

XVIII.

V PODMORSKI JEČI

Inženir Bouvier in prestrašeni Chester sta v mrzlični naglici preiskovala Bensonovo sobo približno ob istem času, ko se je le-ta počasi prebujal iz težkega sna.

monika ob 70-letnici vzharnskega tabora, zastopniki občine Poljane, zastopniki starokatoške cerkvene občine z župnikom Lavrincom, prof. Bubnov za rusko kolonijo, zastopnice visokosolk, itd. itd. Nemo goče je naštetih ob tej priliki še ostala društva in ustanove, ki so poslane svoje zastopnike, da čestitajo Franji Tavčarjevi. Čestitice so izročili slavljenki lepe šopke. Več sto posameznikov je še pristopilo k jubilatki in ji čestitalo.

Pod vodstvom g. Venturinja je nato »Sava« zapela pesem »Še mnogo let, ki jo je Venturini komponiral za slavljenko in katero je predsednik Pogačnik izročil slavljenki. Po drugi pesmi »Bodi mnogo let še zdrava« je za »Zvonček« čestitala z lepo pesmico najmlajša gratulantka 6 let stara srčkana Mita, hčerka prof. Sida. S skupno deklaracijo so čestitale še gospodične Mlejnikova, Slamičeva in Peterneleova ter izročile v skrinjici nabrani prispevek za Sklad za postavitev doma Franje Tavčarjeve. Manica Komanova je še z duhovitim

in šaljivim govorom čestitala v vezani besedi, za katerega je žela pri občinstvu navdušeno odobravanje. S kolum ob zvokih godbe dravske divizije in s pesmimi »Sava« in Slovenskega vokalnega kvinteta je bila slavnost zaključena.

Olga Ševčikova o Franji Tavčarjevi

Ponedeljski »Večerniki« pravih »Narodnih listov« priobčuje toplo pisan članek o Franji Tavčarjevi ob njeni 70 letnici. Članek je napisala ga. Olga Ševčikova. V njem naglašajo zlasti uspehov polno slavljenko delo za zblizanje med slovanskimi narodi in njeno globoko ljubezen do češkoslovaškega naroda. Zaključuje ga z besedami: »Tudi me, češke žene, se pridružujemo dolgi vrsti gratulantov in želim slavljenki mnogo zdravja in sreče ter da bi se njeno življenjsko delo uspešno razvijalo v korist Jugoslovenov in vsega slovanstva.«

Katastrofa največjega ruskega zrakoplova

Še nekaj podrobnosti o težkem udarcu, ki je zadel v ponedeljek rusko letatstvo

O katastrofi največjega ruskega zrakoplova »SSSR 6« smo že poročali včeraj. Zrakoplov je vodil znani ruski strokovnjak v zrakoplovstvu Gudovancev. Zrakoplov je krenil iz Moskve proti Murmansku, od koder je hotel poleteti na pomoč Papaninovi arktični ekspediciji na ledeni gori v Grenlandskem morju. To je bil prav za prav poskusni polet, ki se je pa končal zelo tragično. Zrakoplov je zašel blizu Hanibalaska 227 km od Murmanska v hud vihar. Treščilo ga je v bližnji hrib, da se je razbil. Motorji so delovali brezhibno, kar pa zrakoplova seveda ni moglo rešiti.

To je bil največji ruski zrakoplov. Izdelan je bil leta 1934. V uradnem poročilu o katastrofi ni povedano, kdaj se je pripetila, v privatnih poročilih je pa rečeno, da se je zrakoplov ponesrečil v ponedeljek popoldne.

O katastrofi največjega ruskega zrakoplova poročajo iz Moskve, da se je dvignil v nedeljo popoldne v zračne višave. Posadka je štela 18 moških. Zrakoplov je krenil iz Moskve proti severu. Cilj poleta je bil preizkusiti motorje in navigacijske instrumente ter dognati, koliko pogonskih snovi bo porabil zrakoplov. Vso noč je letel zrakoplov brez najmanjših ovir in radiotelegraf se je redno oglašal v Moskvi in Murmansku. Okrog 7. zjutraj, ko bi se moral zrakoplov spustiti blizu Murmanska, so pa naenkrat izostali radijski signali. Radijski postaji v Murmansku in Leningradu sta preprečeno iskali zvezo, toda iz zrakoplova ni bilo nobenega odgovora več. Takoj so zaslužili nesrečo in na progi Leningrad-Murmansk so hitro alarmirali pomožne ekspedicije.

75 letnica leningrajskega konservatorija

Oni dan so se pričele velike svečanosti v proslavo 75letnice leningrajskega konservatorija. Ta najstarejša ruska glasbeno šola je bila ustanovljena 21. septembra 1862 in ob njeni zibelki je stal Anton Rubinstein. Našel je novi šol ne samo zavetnike, temveč tudi pedagoške in učence. Vztrajno se je boril proti nerazumevanju in oviram, ki je na nje naleto delo konservatorija. Zadnje desetletje preteklega stoletja je zvezoval z razvojem konservatorija slavna imena Čajkovskega, Rimskega-Korsakovega in Glazunova. Tako je njegov vpliv v ruski umetnosti neprestano naraščal. Leta vojne in revolucije so bila težka za konservatorij. Še nekaj let po revoluciji je preživljal težke čase in šele leta 1922 je postalo leto preloma in oživljenja njegovega delovanja. Ustanovljenih je bilo mnogo novih oddelkov in fakultet. Leta 1923 sta bila ustanovljena operni studio in dirigentska fakulteta, naslednjega leta pa fakulteta za teorijo glasbe pod vodstvom skladatelja Asafjeva. Z leti se je množilo število oddelkov, z njimi pa tudi vrste umetnikov, vzgojenih na leningrajskem konservatoriju.

Iz starejšega pokolenja so izšli s konservatorija Ljadov, Lysenko, Ippolitov-Ivanov in Sizinberg, iz mlajšega pa Mjaskovski, Prokofjev, Šostakovič, Dzeržinski, Čiško, Šaporin in drugi. Ob koncu

v ponedeljek okrog 8 zjutraj so zvedeli, da je zrakoplov preletel mestce Bjelojezero. Prebivalci tega mesteca so bili že pokonci in pozdravljali so zrakoplov, ki je letel zelo nizko, ker je bilo nebo zastrto z nizkimi oblaki. Ko je zrakoplov izginil ljudem izpred oči, so naenkrat zaslišali zamolklo eksplozijo. Ker je bil zrakoplov že precej daleč, ljudje niso vedeli, kaj se je zgodilo in šele ko je bilo vse alarmirano, so se spomnili eksplozije in obvestili o tem oblasti. Zrakoplov so našli ves razbit. Našli so tri težko ranjene člane posadke, ki jih je vrglo ob eksploziji iz zrakoplova. Po čudnem naključju so ostali živi. 13 članov posadke je pa našlo smrt v razvalinah gorečega zrakoplova.

Havas pa poroča iz Moskve: Prav do trenutka katastrofe je plul zrakoplov varno, kar je razvidno iz radiogramov, ki jih je pošiljal med poletom poveljnik Gudovancev, pa tudi iz opazovanja zrakoplova z zemlje. V nedeljo ob 21. so videli ljudje zrakoplov z obale Belega morja, potem jim je pa izginil izpred oči. Takoj po alarmu so organizirali pomožno ekspedicijo na saneh, v katere so bili vpreženi severni jeleni. V ponedeljek je našla rešena ekspedicija ostanke zrakoplova 18 km zapadno od Katalakke. Poveljnik zrakoplova Gudovancev in njegov namestnik Kulagin sta bila že mrtva. Smrt v gorečem zrakoplovu je našlo tudi sedem drugih članov posadke ter tretji kapetan Ričland. Četrty kapitan Počekin ter mehanik Novikov in Burmakin so bili lažje ranjeni, inženjerja Justinovič in Golovjev ter mehanik Madjunin so pa ostali nepoškodovani.

Vidimo torej, da so poročila o težki izgubi, ki je zadela rusko letatstvo, še zelo nepopolna in da si tudi močno nasprotujejo glede žrtve katastrofe.

vojne je absolviralo konservatorij 50 gojencev in šele po revoluciji njihovo število stalno narašča. V zadnjih desetih letih je dal konservatorij Rusiji 1420 glasbenikov od teh 62 skladateljev, 530 pianistov, 326 pevcev, 29 dirigentov itd. Pred 15 leti ustanovljeni operni studio se je izpremenil v operno gledališče, kjer igrajo povprečno dvakrat mesečno. Umetniške moči preskrbuje svoji operi konservatorij sam. Zdaj ima nad 800 gojencev, pripadnikov 23 narodov Sovjetske unije. Posebno pozornost zaslužita njegova otroška glasbena šola in raziskovalni zavod. Ob jubileju je bil sprežen predlog, naj bi postavili Antonu Rubinsteinu spomenik in naj bi se njegova podoba obnovila v sedanjih sovjetski umetnosti.

Vladarski kuharji

Z imenovanjem Rene Poussina za dvornega kuharja angleškega kralja je bilo navezano na staro tradicijo, da imajo vladarji največjih evropskih držav vedno francoske kuharje. Najslavnejši med njimi je bil Careme (od 1784 do 1883), ki je bil postopoma glavni kuhar na avstrijskem, ruskem in angleškem dvoru. Slovel je ne samo kot kuhar, temveč tudi kot avtor kuharskih knjig. Kuhar velikega Napoleona je bil Tsitt, pozneje Riquette, ki je prestopil po Napoleonovi želji v službo ruskega carja Aleksandra. Kmalu po njegovem prihodu v carsko palačo se je izrazil car Aleksander o tem Napoleonovem »darilu« takole: »Zelo smo hvaležni

Frančiji, da je nam poslala Riquetta, ki je nas naučil nečesa, česar se nismo znali — naučil nas je jesti.

Na ruskem dvoru je bil za kuharja tudi Pierre Cugat. Ta je uredil svojo kuhinjo, tako da je bila po svoji opremljenosti najdražja na svetu. Vsa posoda je bila iz težkega srebra. V kuhinji je bilo 40 študiolnikov, najkrasnejši je bil razen iz čistega zlata. Kuhar kralja Edvarda VII. je bil Juste Menager, kuhar kralja Jurija Jules Cordard, a nemški cesar Viljem II. je imel odličnega francoskega kuharja Paula Garlaina, čeprav sicer ni imel rad Francozov. Tudi španski kralj Alfonz XIII. si je pripeljal kuharja iz Francije. Njegov kuhar je Gaston Marechal. Dominik Tillich je vodil kuhinjo zadnjega portugalskega kralja. Tudi kuhar slamskega cesarja je Francoz Filip Heuline. Tradicija francoskih kuharjev je tako slava, da jih namenjajo zdaj za kuhinje milijonarjev in tudi v vseh večjih ameriških hotelih jih najdemo na vodilnih mestih.

Mae Westova kot hipermoderna žena

Mae Westova, ki v zasebnem življenju ne kadi in je stroga abstinentska, se je morala izneveriti svojim načelom, da je ugodila želji scenarista svojega zadnjega filma »Every Day's A Holiday«. V tem pretežno glasbenem filmu igra hipermoderno ženo iz leta 1900, ki pohušuje svojo okolico s cigareto v ustih. Ker baže ni prenesla šampanjca, je bila med snemanjem filma samo pivo.

Njena okrogla postava, ki je malone povzročila s svojim pojavom na platnu revolucijo v damski modi, je postala nekoliko vitkejša. Pogodba jo je prisilila držati se stroge diete, kajti če bi se bila še bolj zredila, bi bila zadela filmsko družbo težka izguba. Telo Mae Westove je za njeno igro tako važno, kakor so bili nekot platnasti lasje Jean Harlowove, dokler se ta inteligentna igralka ni uprila in si dala pobarvati lase temnejše, češ, da noče več igrati s svojimi lasmi.

Mae Westova pa dobro ve, s kakšnim orožjem najlažje zmaga. In zato tudi njena belo opremljena garderoba ni opremljena s fotografijami prijateljev, temveč s slikami, ki jo predstavljajo v istem kostumu, v katerem je prišla na svet pred dobrih 40 leti. V njeni garderobi stoji tudi kipec, predstavljajoč nago igralko. Mae Westova pravi sama o sebi, da je njena tehnika na filmskem platnu enaka kakor je bila Valentinova. Zadostuje baje samo pogled — toda z njim mora biti povedano vse.

Ščepec soli

Zivljenje je za marsikoga velika neumnost, a k sreči samo za norce, ki jim tega ne bo treba nikdar vedeti.

Ko bi se na svetu povračale vse krivice, bi morali vsak živeti še vsaj eno življenje.

Največji optimist je, kdor misli, da ni na svetu pesimistov.

Četudi bi bil na svetu vsaj en nezmisljiv človek, bi se vsi drugi ljudje motili — nad njegovo nezmisljivostjo.

Ko bi lačen lahko verjel sitemu, bi ga kmalu nasitila sama vera.

Človeštvo je zelo napredovalo; pomislite samo, koliko več ljudi lahko dandanes pobijejo na uro, kakor so jih v srednjem veku!

ROLF FREMONT:

Spet v razvalinah

Pustolovski roman

— No, dobro, vse kaže, da se imenitno razumeva. Tako lahko začnem. Najprej bi rad vedel, kje je pričakovana podmornica?

Benett je prestrašeno planil pokonci. Tega očitno ni pričakoval.

— »Mars«? — je vzkliknil, izgubljač ravnotežje.

— »Mars«? Ah tako! — se je radostno oprjel te besede kapitan, ki mu je takoj šnila v glavo misel, da ni dobro prečital napisa na skrivnostni podmornici, ko jo je prvič zagledal. Čital je »Marx«, v resnici se je pa podmornica imenovala »Mars«.

— Seveda! »Mars!« Kakor vidite, vem vse in zato bi bilo zaman vse vaše prizadevanje, če bi hoteli prikriti resnico.

— Cez nekaj, približno čez deset dni, — je odgovoril krčmar tiho, drhteč od strahu in groze nad izdano tajno, o kateri so doslej gotovo mislili tudi vsi udeleženci, da je nihče ne more odkriti.

— Dobro. Zdaj pa drugo vprašanje: Kje jo bodo pričakovali?

— Tega ne vem, — zares ne, — se je branil Benett.

— Pri Gori neviht —, je Benett bolj vzdihnili nego odgovoril.

— Na otočku Vetrov ali pa... —

— Ta je blizu Gore neviht seveda. Ali pa?

— V zalivu Morske device.

— Dobrih pet milj južneje. Dobro — to se ujema s tem, kar mi je znano, — je pripomnil Lytton, čeprav ni vedel za nobeno teh preveč južno meje tihotapskih skrivališč, kamor so se mogle upati samo majhne ladje.

— Zdaj pa še tretje vprašanje: Ali bo vodil dela to pot sam Morley ali kdo drugi?

— Pravico nebo — vi torej veste vse? — je ostrmel Benett.

— Seveda — gre mi samo za protizkušnjo, poleg tega sem pa hotel videti, ali bi mogel za vas zastaviti besedo ali ne. Vem, da ste se zapletli v to zadevo samo po svoji neprevidnosti in da gre glavni dobiček v druge žepe, ne pa v vaše.

— Res je tako, gospod kapitan. In koliko strahu moram prestopiti za teh par dolarjev! Morley požre skoraj vse sam. To je nenasišeno, žrelo brez dna, kamor izgine vedno kup dolarjev brez sledu. Ne pusti si vzeti vodstva — sam se odpelje na morje, to je gotovo. Čaka samo na zadnje poročilo, — je odgovoril Benett to pot radevolje.

— Dobro, to je vse, kar sem hotel vedeti. Kot rečeno ni to zame nič novega, samo da zdaj vem, kdaj moja pot ne bo zaman. Zdaj pa še zadnje besedo. Pravčasno me boste morali obvestiti, kdaj prispe »Mars«. Kakor vidite, je vse izgubljeno. — Morleya ne morete rešiti, ker je pod nadzorstvom in če bi storil le en sumljiv korak, ga zgrabimo, obenem pa tudi druge.

Ves skrušen je Benett vzdihnili in se proseče ozrl na Lyttona.

Le-ta je znova povzel besedo.

— Upam, da me dobro razumete. Zato glejte, da Morley niti slutit ne bo, da se bliža konec njegovim lopovščinam. Vsaka svarilna beseda bi morda nekoliko pomagala njemu, gotovo bi pa neizmerno škodovala tistemu, ki bi jo izrekel. To dobro premislite, če bi vas morda kdo vprašal, ali naj stori kaj takega. O vas ne dvomim, da boste molčali o najinem pogovoru, ker vem, da ste daleč od vsakih stikov s tihotapci.

Vendar vam pa priporočam, da pregledate še iste noči, ko vam povedo, da je bil Morley prijel — še iste noči, nikakor pa ne prej, razumete? — svoje kleti, da-li ni morda prišlo tja brez vaše vednosti sumljivo blago. Lahko bi se namreč zgo-